

objekte, ki res potrebujejo preno-vo, bodo Zagrebčani na račun študentskih iger dobili pet velikih in dve manjši dvorani in kar štiri pla-valne bazene.

Zagreb bo zbral štiri petine denarja

Organizacija bo stala pet in pol milijard novih dinarjev, morda pa manj, če bodo pravočasno našli investitorje, ki bodo na svoj račun preurejali že delujoče objekte. Denar naj bi prišel iz skladov za telesno kulturo, od loterije in drugih iger na srečo, ne bo pa nobenega samoprispevka, citiramo spet predsednika Šonja. Po eni od poprej objavljenih kalkulacij, naj bi SR Hrvatska prispevala 19 odstotkov denarja, mesto Zagreb pa 81 odstotkov, torej bi celotno organizacijo izpeljali brez denarja drugih republik, pokrajin in federacije, čeprav imajo prireditelji tudi takšno možnost, glede na družbeni dogovor o organizaciji velikih športnih prireditev, ki so posebna pomena za SFRJ.

Namera Zagreba je vredna vse pohvale. Denar za univerziado bodo zbrali takorekoč sami, kar je povsem pravilno, saj bodo sami tudi imeli največ koristi od novih športnih objektov, ki jih bodo dobili. Ne bo torej nobenega medrepubliškega dogovarjanja, še manj pa samoprispevkov ali podajanja klobuka med občani (tudi tistimi v tujini).

A kaj, če se lepe namere ne uresničijo? Gradnja infrastrukturnih objektov, ki traja leto ali dve, je v času visoke inflacije in sproščenih cen dokaj negotova in začetne kalkulacije stroškov je brzčas treba množiti s primernim količnikom, da bi se tako izognili soočenju s kruto resničnostjo, ki krepko preseže v začetku dogovorjene gradbene izdatke.

In še: ali je v času, ko se naša država srečuje s hudimi težavami, kajti odplačati je treba nakopičene mednarodne kredite in za vsako ceno ohraniti razvojno usmeri-

tev, res potrebno podajati se v organizacijo športne prireditve, pri kateri je finančna kalkulacija vse prejer kot trdna?

Na takšne pripombe Zorislav Šonje odgovarja, da je pač potrebno več dela, več akcij in delovanja in tudi to je stabilizacija, del pripomb pa itak prihaja od ljudi, ki niso dobro obveščeni. Pri finančni konstrukciji za univerziado prireditelji poudarjajo, da bo okoli 6.200 udeležencev (od tega 4.590 športnikov) plačalo po 25 dolarjev na dan, kar v desetih dneh prinaša 1,55 milijona dolarjev. Poleg tega bo vsak tekmovalac plačal še šest dolarjev štartnine, kar pomeni dodatnih 27.540 dolarjev dohodkov. Nekaj priteče tudi od tujih obiskovalcev, pet milijonov dolarjev pa naj bi prinesla prodaja pravic za televizijske in filmske prenose. Poleg tega računajo še na reklame iz tujine, dohodek od ekspresne loterije, pa od posebne loterije za univerziado, od domačih sponzorjev, odkupovalcev licenčnih pravic, od značk, spominkov, znamk, vstopnic, priložnostnih zlatih in srebrnih kovancev in tako dalje. Seznam dohodkov je bolj ali manj znan, neznanka so vsote.

»Tudi v času restrikcij je treba ustvarjati nekaj novega«

»Največji del denarja, ki bo potreben za gradnjo objektov za univerziado že sedaj namenjamo za telesno kulturo, v tem primeru pa bo »vgrajen« v nekaj objektov, torej ne bo razpršen. Na vprašanje ali je čas ugoden za univerziado, bi po mojem mnenju odgovor moral biti pozitiven. V času restrikcij se ne moremo omejiti samo na golo življenje, tudi v takšnih okoliščinah je potrebno ustvarjati nekaj novega. V nasprotnem primeru bo to obdobje prazno, ko bodo našečasne gospodarske težave enkrat mimo. Za univerziado imamo vsa potrebna dovoljenja in podpomo, republike in federacije. Lahko rečem, da nikjer ni bilo

Bomo imeli še poletno olimpiado?

Izvrstno organizirane in v vsakem oziru uspešne zimske olimpijske igre v Sarajevu so po vsem sodeč podkrepile odločnost športnih in družbeno-političnih delavcev Beograda, da po letu 1992 priredijo poletno olimpiado... Kot glavno mesto socialistične, samoupravne in neuvrščene Jugoslavije, dežele z velikim mednarodnim ugledom, bi Beograd v obdobju obremenjenih političnih odnosov v svetu lahko v teh zapletenih časih veliko storil za nadaljnji napredek in stabilnost olimpijskega gibanja in tako bi lahko pričakovali rekordno število udeležencev z vseh poldnevnikov.

Zaradi tega je odbor za pripravo in organizacijo vrhunskih športnih manifestacij na seji, ki je bila 23. aprila 1984, sprožil idejo o posvetih o upravičenosti kandidature Beograda za organizacijo olimpijskih iger po letu 1990... Delegati so podprli to pobudo, pred pričetkom postopka za kandidaturu in izdelavo elaborata o upravičenosti olimpijskih iger v Beogradu pa je treba opraviti nujne posvete v mestu, in sicer v okviru mestne konference SZDL, upoštevajoč, da olimpijske igre po svoji vsebini in značaju niso zgolj športna manifestacija.

Politika, Beograd, 16. maja 1984

neposrednih zavračanj, če izvzamemo osamljene primere in ljudi, ki trdijo, da govorijo v imenu drugih. Dobili pa smo pametna in korektna opozorila, naj bomo realni pri stroških in dohodkih ter racio-

nalni pri investicijah. To pa smo, to vam lahko resnično zagotovim,« je v intervjuju za Danas dejal Zorislav Šonje.

Ostane torej le upanje, da so bili stroški in dohodki zares dobro ocenjeni in da univerziada 1987 ne bo še ena velika športna prireditve, ki smo jo resnično dobro pripravili (v slednje nikakor ne gre dvomiti), a je končno terjala več denarja, kot ga je bilo zbranega. Tudi v težkih gospodarskih časih je kajpak potrebno graditi naprej, kot pravilno ugotavlja Zorislav Šonje, a pri tem je še bolj nujno upoštevati prednostne cilje, ti pa so za sedaj – in za vrsto let vnaprej – stabilizacijski. In tudi če bo vsak dinar, porabljen za univerziado, dejansko pokrit, se vendarle postavlja vprašanje, ali nam je ta velika športna prireditve v teh časih resnično bila potrebna. Pet in pol milijard dinarjev, kolikor bodo vanjo vložili, tudi če se celotna investicija ne podraži niti za dinar, kar pa je skoraj neverjetno, bi gotovo lahko porabili za gospodarsko koristnejše naložbe ali pa prav za tiste »razpršene objekte«, ki jih študentje ali srednje in osnovnošolska mladina potrebuje. Pri graditvi bazenov in športnih dvoran bo resda dobilo delo precej naših gradbenih podjetij, ki jim morda primanjkuje naročil, a tako imenovana javna dela v času gospodarskih težav brzčas niso najprimernejša, kajti gre za negospodarske objekte, za katere je konec koncev vprašljivo, ali bodo lahko sami financirali svoje obratovanje. Primeri z beograjskimi bazeni (za prvo svetovno prvenstvo v plavanju), z objekti za sredozemske igre v Splitu, so namreč več kot poučni. Morda bi željo po velikih športnih manifestacijah, ki sicer prispevajo k našemu mednarodnemu ugledu, o tem ni dvoma, a so gospodarsko potratni, vendarle kazalo obrzdati. Pa četudi šele po univerziadi, ki jo že imamo.

Božo Mašanović

